

Krigen stod for Døren, vilde man ikke have indladt sig derpaa, men have valgt et af de billigste Forslag der forelaa, men man skjønnede nu, at man havde Tid. Jeg skal, siden jeg er kommet ind paa dette, nærmere sige, hvori min Betragtning om, at man kunde have Fred saalænge, laa. For det Første i den daværende tydske Keiser og Forholdene i Tyskland. Jeg saae ikke i Frederik den 3die en Borgen for Europas Fred, som det ærede Medlem fra Kolding (Berg) jagde, thi en Mand, der skal være Borgen for Freden, maa dog have en vis Bevedygtighed, og Ingen troede, at Manden vilde leve mere end et halvt Aars Tid. Jeg troede imidlertid, at Forholdene i Tyskland var af den Bestaafenhed, at selv om Keiseren døde, vilde Tyskland ikke pludselig styrte sig ind i en Krig. For Aaret 1889's Vedkommende regnede jeg paa den franske Udstilling, og Sublaaret for Revolutionen. Det er bekendt nok, hvilken Vægt Frankrig lægger paa, at denne Udstilling skal reussjere, saaledes at man temmelig sikkert kunde sige, at naar ikke aldeles eiendommelige Forhold skulde komme til Stede, vilde Frankrig være meget tilbageholdent, indtil den var særdig. Det var mit Synspunkt med Hensyn til dette; hvorvidt det slaar til, kan man jo ikke sige, men nu er der gaaet det ene Aar, og Befæstningen er dog saa vidt, at selv om Krigen skulde komme til Foraaret, kunde man altid faae noget Udbytte af, hvad der er udført. Jeg veed ikke, hvem det ærede Medlem fra Kolding (Berg) nu anser for en Borgen for Freden, efter at Frederik den Tredie er død, men jeg tror, at det er vanskeligt at stille nogen enkelt Mand op som en Borgen; selv den Mand, der regjerer i Tyskland, hvad enten det er en Keiser eller en Kantsler, har kun en begrændset Magt; kommer Krigen ude fra, bliver han nødt til at tage fat, og det vil han ogsaa gjøre. En enkelt Mand kan maaske være saa høit stillet, og have en saa overordentlig Indflydelse, at man paa en vis Maade kan sige, at han kan være en Borgen for Freden, men saa veed man jo ikke, hvorlænge han lever. Jeg veed ikke om det ærede Medlem nu anser General Boulanger for den Mand, der skulde borge for Freden i Europa. Med Hensyn til de Udtalelser, der staa i Betænkningen om, at det er en vilkaarlig Magtanvendelse, vil jeg dog sige, at det ganske vist er en Magtanvendelse, det kan man vist ikke se bort fra, men det er en nødvendig Magtanvendelse, som ikke har til Hensigt at udvise Trods imod Føllethiaget — som det er antydet — men at udvikle Fædrelandets Forsvar. De Bebreidelser, som ved saa mange Leiligheder, jeg kan næ-

sten sige ved enhver Leilighed, komme frem mod disse provisoriske Forsvarsforanstaltninger, der ere truffet i de senere Aar, kom den ærede Ordsfører ogsaa frem med antydningsvis; han antydede bebreidende, baade at man overhovedet gjorde Noget uden Rigsdagens Samtykke, og at man netop gjorde det, som Rigsdagen var saa meget imod, nemlig Rjøbenhavns Befæstning. Han har der antydet en Gruppering af disse Bebreidelser, som vistnok er ganske rigtig. Jeg har ogsaa opfattet det saaledes, at der er de to Sider, hvorfra Bebreidelserne komme i dette Thing, og det er, som sagt, meget ofte; vi kunne jo næsten ikke tale om de større Spørgsmaal, uden at de komme frem. De have en forstjellig Karakter efter som de komme fra den ene eller anden Side. Jeg skal først omtale noget nærmere disse Bebreidelsers Berettigelse, forsaavidt de komme fra den Side, som overhovedet Intet vil have gjort for Forsvaret, og som mener, at vor Forsvarspolitik væsentlig skal være en Bespareljespolitik, som skal gaa ud paa, at vi skulle have de militære Budgetter satte ned. Det kom jo allerede under Befæstningslagens første Behandling i Fjor temmelig stærkt frem fra enkelte Medlemmer; ogsaa i Aar er det kommet frem med stor Styrke fra det ærede Medlem for Hjørring Amts 3die Valgkreds (Jungersen); det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) har ligeledes fremsført det, og der er Mange, der have fremsført det. Den, der først fremsatte denne Tanke var vel egentlig det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup). Det forekommer mig imidlertid, at det egentlig er underligt nu at bebreide Regjeringen dens Forsvarsforanstaltninger, thi det er jo Noget, de Herrer have kunnet forudse hele Tiden, at Regjeringen maatte komme til. Regjeringen har jo lige fra sin Begyndelse fra 1875, stillet Udviklingen af Forsvarsvæsenet som en af sine Hovedopgaver. Den begyndte med at fremsætte Befæstningsforslag for Søbefæstningen, kun antydningsvis for Landbefæstningen. Da dette ikke vandt Anklang, standjede man noget med disse Forslag, og tog den mobile Del af Forsvaret for, nemlig Landhæren og Søværnet, og arbejdede nogle Aar paa at faae dem omordnede; det lykkedes i 1880. Derefter tog Regjeringen igjen Befæstningsforslaget frem; der kom nye Forslag, som vare udarbejdede af de Sagkyndige, saaledes at den tekniske Udvikling, som Tiden i høi Grad maatte føre med sig, virkelig kunde være tilstrækkelig repræsenteret i disse Forslag. Jeg skal ikke her nærmere komme ind paa, hvorledes disse Forslag stadig ere bleve behand-